

Niçin Allah’a İbadet Etmeliyiz?

Maddeler hâlinde Allah’a niçin ibadet etmemiz gerektiği üzerinde duralım:

Allah, İnsanı Sadece Kendisine İbadet Etmesi İçin Yaratmıştır.

Her şeyden önce insanın yaratılış amacı, Allah’ı tanımak ve yalnızca O’na ibadet etmektir. Bunun için insan yaratılış amacının gereği olarak ibadet etmelidir. Kur’ân’da Allah, “Ben insanları ve cinleri ancak Beni tanıyıp, Bana ibâdet etsinler diye yarattım.” (Zâriyât, 51/56) buyurarak insanın yaratılış amacını bildirmektedir. 76 Müslim, İmâret, 152; Tirmizî, Zühd, 48; Nesâî, Zekat, 1.

Evet, insan; Allah’ı tanımak ve sadece O’na layıkıyla kulluk yapmak için yaratılmıştır. Kur’ân-ı Kerim’e baktığımızda insanın yaratılmasıyla ilgili âyetlerde insanın yaratılmasından bahsedildikten hemen sonra genellikle “Allah’a ibadet”in yer aldığını görürüz. Birkaç örnek verelim: “(O) göklerin, yerin ve o ikisinin arasında olan her şeyin Rabbidir. Öyleyse yalnız O’na kulluk et. O’na ibadetinde sabır ve sebat göster. O’na denk ve adaş olacak hiç kimse bilir misin?” (Meryem, 19/65) “Rabbiniz Allah, işte bu vasıflara sahip olan Yüce Zâttır. O’ndan başka tanrı yoktur. Her şeyi yaratan O’dur. O hâlde yalnız O’na ibadet edin. Her şeyin yönetimi O’nun elindedir.” (En’âm, 6/102)77

İnsanın yaratılması, yaşatılması, rızıklandırılması, her şeyin onun emrine verilmesi ve en şerefli varlık kılınması; Hakk’ı tanımak ve O’na kul olmak içindir. İnançsızlık ve ibadetsizlik fıtrata aykırı bir durumdur. Mademki Rabbimiz Allah, bizi yaratmak suretiyle varlık sahnesine çıkarmıştır; o hâlde sırf bunun için Allah’a kulluk borcumuz vardır. Allah’ın yaratması, insanın O’na ibadet etmesini gerektirir. “Rabbiniz Allah işte bu vasıflara sahip olan Yüce Zâttır. O’ndan başka tanrı yoktur. Her şeyi yaratan O’dur. O hâlde yalnız O’na ibadet edin. Her şeyin yönetimi O’nun elindedir.” (En’âm, 6/102) Bu âyette de belirtildiği gibi, Rubûbiyet ve yaratıcılık sıfatlarına sahip sadece Allah Teâlâ’dır. O hâlde, ubûdiyete lâîk ve hak sahibi de sadece O’dur.

Ayrıca, bkz. En’âm, 6/14, 164; A’râf, 7/172; Yûnus, 10/3; Vâkıa, 56/57.

Zaman Zaman Kulluk Vazifemizi Unutabiliyoruz

Bir doktor anlatıyor: Çok yakın bir arkadaşım, 3-4 yaşlarındaki oğlunu kucağına almış, telaşla muayenehaneye gelmişti. Küçükğün ateşlendiğini ve kismaya başladığını söylüyor, oğluna duyduğu sevgi onda büyük bir üzüntü ve endişe meydana getiriyordu. Kısa bir muayeneden sonra, yediği bir şeyin dokunmuş olabileceğini düşünerek sorduğumda; “Buzdolabındaki bir kiloya yakın dondurmanın hemen hemen hepsini yemiş. Biz sonra fark ettik.” dedi. Mesele anlaşılmıştı. Ancak çocuğuna karşı büyük bir muhabbet duyan babayı teskin etmek, çocuğu tedavi etmekten daha zor olmuştu. Bu itibarla çocuğun da babasını ne kadar sevdiğini göstermek, aynı zamanda hastalanmasına sebep olan dondurma olduğunu ihsas etmek için; ‘Oğlum, babanı mı yoksa dondurmayı mı daha çok seviyorsun?’ dedim. Çocuğun cevabı; “Dondurmayı...” olmuştu. Evet, çocuk henüz 3-4 yaşındaydı. O sevdiği şeye fazla düşkünlüğün kendisine zararı olacağını, ayrıca onu temin edenin babası olması cihetiyle, öncelikle onu sevmesi gerektiğini, onun için hiçbir şeyi esirgemeyenin, dondurma gibi bir şeyle kıyas bile edilemeyecek bir varlık olan babası olduğunu bilecek idrak şuuruna sahip değildi. Sadece çocukluk hissini dile getirmişti. İşte biz büyükler; çoğu zaman idraksiz, şuursuz ufacak çocuğun durumuna düşerek, bize sonsuz nimetleri bağışlayan Yüce Rabbimize şükretmemiz, en çok O’nu severek O’na yönelmemiz gerekirken, yine O’nun lütfu olan dünya nimetlerini daha çok sevmiyor muyuz? Dünya hayatına dalarak kulluk vazifemizi unutmuyor muyuz? Bu fani dünya hayatına fazla düşkünlüğün bize zararı olduğunu bile bile...

Nimetlere Şükür İçin İbadet Etmek Gerekir

İnsan, Allah'ın kendisine verdiği nimetlerine şükür için ibâdet etmelidir. Allah, Kur'ân'da insana bütün varlıklar içinde ayrı bir kıymet ve değer verdiğini, kısa dünya hayatında bir misafir gibi ağırlandığını ve tekrar ebedî yurdu cennete davet ettiğini bildirmektedir. Bunun için dünyayı bir beşik, yeryüzünü bir döşek, gökyüzünü kandillerle süslü bir tavan gibi daha insan dünyaya gelmeden hazırlamıştır. İnsanı yoktan var etmiş, binlerce duygu ve organlarla donatmış ve ihtiyacı olan her şeyi onun için yaratmıştır. Allah, bu nimetlerinin sayısı için, "Eğer Allah'ın nimetini saymaya kalksanız, sayamazsınız." (Nahl, 16/18) buyurmuştur. Allah'ın nimetlerini değil tek tek, topluca saymaya çalışılsa bile sayılamaz. O hâlde insanın temel görevi nimet sahibi Allah'ı tanımak ve sevmek, ibadetleriyle tanıyıp; sevdiğini göstermektir. Her nimet, iyilik ve ikram için bir teşekkür gereklidir. Allah bir nefeste insana hayatını iki defa geri vermektedir.

Bu nedenle hiçbir zaman Allah'ın nimetlerine minnet ve teşekkür borcumuzu ödeyemeyiz. Şükür Allah'ın bize bahşettiği nimetler karşılığında memnunluk göstermenin, müteşekkîr olmanın, minnet duymanın ve gönülden bir sevgi hissetmenin ünvanıdır. Rabbimiz insana verdiği sayısız nimetlerin karşılığında ondan kendisine şükür, iman, itaat yani kısaca kulluk istemektedir: "Ey iman edenler! Size verdiğimiz rızıkların temiz olanlarından yiye, eğer siz yalnız Allah'a kulluk ediyorsanız O'na şükredin." (Bakara, 2/172; Nisâ, 4/147) Netice olarak maddî-manevî Cenâb-ı Hakk'ın bahşettiği bütün nimetlere karşılık insandan, Rabbine daima müteşekkîr olması ve O'na kullukta bulunması emredilmektedir: "Onlar, şu evin Rabbine kulluk etsinler!. Ki O, kendilerini açlıktan doyurdu ve her çeşit korkudan emin kıldı." (Kureyş, 106/3-4) "(Resûlum!) Kuşkusuz biz sana Kevser'i verdik. Şimdi sen Rabbine kulluk et ve kurban kes." (Kevser, 108/1-2) Niçin İbadet Etmeliyiz 128, Yûnus, 10/44..

Kaynak: Nicin İbadet Etmeliyiz Kitabı